

מסורת הש"ס

(ח) שבתה חו. ויבין, (ב) לעיל
(ז) פ' חו. י' יבמות ח. ד.
כב: וי' חו' י' יבמות ח. ד.
יבמות (ד) לעיל ח' ע"ש ט.
ע"ש ויבין, (א) ויבמות ח.
לחם חל קטנה שפלה
לגדולה וכן הובא משנה
השבה לעיל ח' ט: ויבין
משכן כ"י דהא ר"ח
גדול וי' דומה דהא
קטנה שפלה לגדולה וי'
אל גרד אלס ים בגרס'
השפלה וכן הובא בספרי
כ"י וסא חל גדולה
וי' וי' חל קמך ד' כ:
(י) ש"ך (ג' ע"ב.) ו' (א' אשיל
הורבך.) ו' (א' גרעיה.)

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ומי חמר ד' יוחנן הכי הלכ' כר' שמעון דחצירות רשות אחת ואפילו עירבו הס"ד:
(ב) תוס' ד"ה אף וכו' דלעיל, נ"ב דף פ"ט:

מוסף דע"י

[illegible]

כל גגות פרק תשיעי עירובין

וּמִי אָמַר ר' יוֹחָנָן כִּי. הֲלֵכָה כִּר' שִׁמְעוֹן (ב) וְאִפְלוּ עִירָדוֹ דְּחִזְרִית רְשׁוּתָא: וּבְכַלדָּ שֶׁלָּה וְיִירִידוֹ תַּסֵּס. אֲלֵמָה אָמַר לְהוֹלִיט מִתְּחֵל לְחִבְרִיתָהּ אִי אֲמַרְתָּ שֶׁלֹּמָה צִבְרִינִי אָמַר וְאִיקוּמָנָה לָהּ צִבְרִינִי אָלָּה הִשָּׁא בְּחַיִּי קוּמָנָה: שְׁלֵה יָהּ וְזֶה עוֹמֵד בְּמִקְוָמוֹ. בְּקִצְתָּהּ הַחֲזֵר. לֵאמֹר שִׁיחָא זֶה עוֹמֵד בְּמִקְוָמוֹ גְּרִיסִין וְעַל

[illegible]

שריו לא חישיון דסמחא כי משמחא
 לא לא גור לגבי מורבא: **הסם** כיון ד
 בליס כחצר שריו לאפוקי מאני טובא וחי
 עבדי בה ארעא לאפוקי מאני טובא:
 משום דשמעין ליה לאחא דקאמר אבל
 לטלטל מאני לשאל עירבה אבל שלא
 משום מאני דכתיב וזכורוהו נמי כל
 כיון דמיטרי מאני כחצר חצירו כבחצירי
 מוסר. להכניס לו כלי הוציא ששלטמה
 מעשר אבל קטן אסור לו להוציא כלי זה
 אלא כללים ששבתו בחוקן אבל כללים
 הכמים אסורי גדולה אקטע: **גדולה**
 וגג: **מה חזר דמינכרא מחיפא**. ש
 מחיפוט ויכרוז בעיני שלא יאח גגן גדולה
 מחיפוט דמי רשות היחיד. כל גגין שלהן
 הדד ליהו אתו דדרכין לו דריס אף
 נדכסו דמי מציא למיגד ואסוקה אבל א
 דיווי **גדולה**. מושלין בקטטה ומושלין
 דהיא קטנה כולה בחוק גדולה דמי ו
 מחיפוט חסין אפילו בחצר א' ודולה

צב.

עין משפט
גר מצוה

וְעוֹר שֶׁעַל אֵימָה פֶּה
 שֶׁעַד סָפִיק ד':
 חִי"ג פ"ג מְהֻלָּח
 וְיִבְרִין הֵלֵכֶם כִּד סָמָה
 פֶּה וְעֻזָּן א' עוֹר
 ג' אֵימָה שֶׁס סָפִיק ג'
 עוֹשֶׁעַ שֶׁס סָפִיק ד'
 ח' מִתָּה סָפִיק עו':
 וְשִׁמְה פ"ו מְהֻלָּח
 הֵלֵכֶם הֵלֵכֶם יט
 י"ב י"ד פֶּה רָגַל סָפִיק
 חֲמִי:

רבינו חננאל

[illegible]

וזה אמר רבי יוחנן הלאה בסתם משנה. וקשה דקמס ואח"כ מחלוקת הוא ואמר בהמוכר (יבמות דף מג.) דאין הלהה בסתם ואע"ג דלכל הפחות חשיב קמס כרבים כלפי היחיד הכא אין נפקא מינה דנאלו הכי פליגי רבנן עליה ומיכר הר"א כהן דעיקר קושיא

לר"י חז"ל חלל דלא גזר וזוהו הדבר
היו מחלוקת ואח"כ קטם מחלוקת
בשגש חזירות במי שהזניחוהו (לשני
דף מה): וקטם כפרק חלקו (לשני דף
עו): אבל חלל לא פליגי בגמורה:
מפני מה אין נותנין חצר שלא
עירבה לחצר שעירבה.
משום דלירי כחצת עירבה וחצת לא
עירבה נקט האי ליגנא והוא הדין
דהוה חלל למימר מפני מה אין
נותנין חצר לעירבה לשעירבה
ובקונטרס פירש שפיר:

איכא דאמיין אף פשיעדיה
ושתיהן מותרות. לפי
האיכא דלמרי קטלא דלמרי צפרק
הדר (נפיל קד עה). ר' יוחנן אמר ואלף
לחורבה ורבי יוחנן לטעמיה דלא גזר
דילמא אחי לאפוקי מאני דבמיס להזר
והכא נמי לא גזר דילמא אחי לאפוקי
מאני דבמיס לחורבה ומאי לטעמיה
הוא דכא אפילי דגזר דהא הכא גבי
חורבה לא גזר:

אף נג דקא דרס' לא רבים. היט
כלשונא קמא דרב ד' יוסף
דלעיל (א:): **גפנים** בנדרה' א"ר
צ'רוע את הקטנה. למ"ד
(על דף ט:): נראה מבחן וזו
מכשנים ינדון משום למי ופחם מידי
נצנעמן כותלי קטנה לגדולה:
גפנים

לה שנופרצה לקטנה גדולה מותרת וקטנה אסורה מפני
ה: **גמ'** למה ל' למיתני תרתני לרב קתני גג דמיא
מחיצתא אף גג נמי מנכרא מחיצתא ולשמואל גג
קא דרסי לה רבים אף גג נמי דקא דרסי ליה רבים
ורבה בר רב חנן ויתבי אביי גבייהו ויתבי וקאמרי
דיורי גדולה בקטנה ואין דיורי קטנה בגדולה
אסור לזרוע את הקטנה ואם זרע זרעין אסורין
גפנים

זכירה. מיהו קשוי לי אחאי אשר אבא כשעירבה להכניס לשלל עירבה
אמר רב להיתר קאמר וגבי חזירות אחאי גזר משום דכיון דמינעטרי
במאי דהזר ומפקי לחזירתה שהרי נשמרים גם כחוסה לכל חורבה לא
אף לשעירבה ושפיסין מורכוס ואס קאמר שפיסין אסורות. ושעמא
דדקת בלתימיה דלכא לאקוומא ליה דלכא כשעירבה הוא דלכא דלכא
ועינן מיהא דלכא עותינן כשעירבה לשעירבה כלמא גזר בעירבה
אבא דיהבי לה לתרווייהו לאסורא קאמר לא דמי: הסם. גבי חזירות
יחסיטין דלא ליפוק לה מאני דבמיס כלל חורבה לא: **מרתני** **בגדול**
גדול דך פלגה פתח הוא דשרי גניפופי וכגון היא הפלגה יומת
דך במלואו. גדרה הכל היא דאפילו ר' מאיר לא אמר גזין חזירות אמת
וזה כשעירבה לגדולה דלכוי עמלח חזירות רשות אחת קן ולענין כלי
אס עירבה לעמלה ולא אסרי עלה בני קטנה: **גבי** **תריסי**. חזר
הבי נמי דשרינן ליה במחילות תחתונות משום גזר אסין מיהו
אמרינן גזר אסין וגדול נמי אסור דאין לי שום מחילה וכל שאין לי
גזל. דלמיר [פס]. אפילו לא מינכרא חמרנין גזר אסין להיח מנהגי גבי
דדרסי רביס מזה לזה הדין לא מחילה תחתונה כשעירבה מחילה
רינן גזר אסין ותפסיק המחילה ביניהם ואע"ג דמכסאי ולא מינכרא:
מושלין בגדולה לתוספה אלן: **אסור** **לזרוע** **אס** **הקטנה**. דכמאן
פנינים שאפילו כחוק הגדולה מותר להרחיק ולזרוע הכא אסור דקמי
לה: **אפניס** **מוסרין**. דהא אין דיויר קטנה מושלין בגדולה:
גפניס

לנחמצי לומר דיורי גדולה בקטנה, כלומר כל הדר בגדולה כאילו בקטנה הוא דר, שהקט

(6) ב"ה פנקס"י.